

siiski wôtan faa neid. Sind, joonud pikk Zaniel,
sind tarvitam faa! — aga nihuta, lûffa, tõsta,
weereta! see ford ehk halastaksin weel su peale!“

— Ja jâlle rihamas mind piitsaga hââsti, et ma
ühtegi enam ei nainud ega kuulnud, ühtegei
enam ei moistnud ega teinud, kui aga, et
ma ratta fulles lûkkasin ja tõstsin, et filmad olid
kui tuld täis ja higi mõõda palet mahajoosis.

— Muud ma nûud enam ei tea, kui aga, et
tallipois korraka laterniga mu ees seisis.

Nonda kõneles pikk Zaniel, ja jâlle oli temal
higi palges, nagu oleks ta ueste sebasama väewa
nainud. „Nûud palun weel — ütles ta lõppetuseks
— mingisugust soaja joomaaega! See mind jâlle
jahutaks, sest mul on ifa weel seesama walu sù-
dames, naqu seisaks ta praegu mu kõrvas oma
tuliste filmadega ja lõbiks mind oma terawa saapa-
ninaga!“ Seda veldes lõbisejid ta hambad nagu
linnu peletaja kâristi, kui ta wârblasi herneste
seest tahab áraajada. Tallipois wabises kaa, tûdruk
kohkus, kõik rahwas ja tubagi wârisesid, nagu
sedä igapâaw seal näeme, kus nii suguste ašjade
peale ial ei mibelda ja kus sùda ütleb: „sulle
peaks faa nonda sündima, sina ei ole parem!“
Ja seda kanggem on kartus siis, seda enam keegi
enne mõkkadega suurustele.

4. Zanieli lugu seletata rumalaste ja targaste ära.

Rui jut otsas oli, istusid kõik maha, ja igaüks
andis oma seletust, mõni wâhâ sõnadega, mõni
laiemalt. Aga, nii kui teame, on seletused üleüldse
ïka pitkemad, kui seletatud asi ise, ja wahel on sele-
tustele jâlle ued seletused tarvis, kui neist aga pisut
tahad aru saada. Seda näeme ju isearanis seal,
kus wanad memmed oma unenâgudest kõnelewad;
oni unenâud neile juba selged rumalused, seletused
on weel rumalamad. Erakorras oli pea aegu see-
sama lugu. Üks nimetas kõik, mis Zanieliga
sündinud oli, unenâuks, teine arwas seda seest-
pidise nâgemise olewa olnud! — aga kust tulid
siis Zanieli selga ja filmi need merised vorbid?
ega need ep olnud seestpidi. Jâlle teised panid
kõik selgeteks waleks, — aga kuda oli siis Zaniel
sùdamest nonda rõhutud ja wârises wââga? Jâlle
teised ütlesid: Zaniel on tonti nainud, kurja ini-
mese waimu, kellel hauas rahu ei ole; kuradit ei
ole maailmas olemas, seda teab iga tark inimene!
Seal oli faa üks undsandsakas râtsepasel, se pani
ronti ja kuradit nalja jutuks ja ütles, et rumalad
ja lapsed weel nende olemist usuwad, aga kõs
maailma tarkusest märku saanud, see ei usu enam